

Motion till riksdagen 2021/22:1158

av **Kjell-Arne Ottosson (KD)**

Finnskogen – ett världsarv

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen kraftfullt ska verka för att finnskogen blir ett världsarv som tas upp på Unescos världsarvslista och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I början av 1600-talet gav den svenske kungen skattefrihet under ett antal år för att på så sätt locka människor från vår ”östra rikshalva”, från Savolax i Finland, att flytta västerut till de stora skogarna mot det som idag är Norge.

Bönderna från Savolax nyttjade sig av svedjebruk där man hugger ner skogen, bränner och sedan odlar i askan på marken. Detta gav möjlighet att odla på helt nya ytor som tidigare inte hade kunnat användas för matproduktion. Enligt Värmlands museum flyttade skogfinnarna längre och längre in i landet, mot och över det som idag är gränsen mot Norge. ”De växlade så småningom över till att hålla kor, får och getter som hade fint bete i skogen, kola och arbeta i skogen, vid sidan om vanligt åkerbruk. Jakt och slöjd hörde också till, men blev det kalla år eller torka var läget ibland svårt på höjderna i norra Värmland.”

Det finns idag många fina miljöer bevarade från dessa tider. Man har också flera vandringsleder i området Värmland i Sverige och Inlandet i Norge som går mellan de olika finnetorp som fortfarande står kvar. Arvet från skogfinnarna är en viktig del av vår kulturhistoria och vårt arv.

Många finska namn lever fortfarande kvar på gårdar och platser i skogarna på båda sidor om gränsen.

Det sista finskspråkiga området var norra Värmland där skogsarbetaren, målaren och vandraren Nitaho-Jussi, Johannes Johansson Oinonen, som dog 1965, fick Finlands Lejons orden av presidenten Urho Kekkonen som symbol för de sista 15 då ännu finstalande i Värmlands finnmarker.

Det jobbas nu för att finnskogen ska bli ett världsarv som ska tas upp på Unescos världsarvslista.

Med anledning av detta bör regeringen verka för att så sker. Finnskogen med dess kultur och typiska byggnader är speciell på många sätt och arvet är värt att bevara för framtiden. Genom att det tas upp på världsarvslistan ges också en större tyngd till betydelsen av detta unika område på ömse sidor om den svensk-norska gränsen.

Kjell-Arne Ottosson (KD)